

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2008-05-09

Närvarande: F.d. justitierådet Nina Pripp, justitierådet Marianne Lundius och regeringsrådet Karin Almgren.

Europeiskt betalningsföreläggande

Enligt en lagrådsremiss den 29 april 2008 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om europeiskt betalningsföreläggande,
2. lag om ändring i utsökningsbalken,
3. lag om ändring i delgivningslagen (1970:428),
4. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Måns Wigén.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås en ny lag jämte följdändringar till komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Förordningen, som med vissa undantag ska tillämpas på privaträttens område i gränsöverskridande fall, syftar till att snabbt, enkelt och billigt få obestridda krav fastställda i verkställbara avgöranden.

Förslaget till lag om europeiskt betalningsföreläggande

3 §

I 3 § behandlas möjligheten att ge in ansökningar och bestridanden i form av elektroniska dokument. I paragrafens andra stycke första meningen ges en definition av vad som avses med ett elektroniskt dokument. I styckets andra mening finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad som avses med ett elektroniskt dokument. Vad som synes vara åsyftat är en precisering av de tekniska krav i fråga om verifiering av innehåll och utställare som måste vara uppfyllda för att ett elektroniskt dokument ska anses föreligga.

Mot bakgrund av vad som nu sagts föreslår Lagrådet att stycket ges följande lydelse:

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet för verifiering.*

6 §

I förevarande paragraf har tagits in särskilda bestämmelser gällande den situationen att Kronofogdemyndigheten misslyckats i försök att delge svaranden ett europeiskt betalningsföreläggande. Om föreläggandet inte har kunnat delges, ska myndigheten enligt förslaget pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska, föreslås det vidare, hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen.

Bestämmelserna i 6 § har delvis motsvarighet i 30 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning. Det föreskrivs dock där också att Kronofogdemyndigheten – när delgivningsförsök misslyckats – ska pröva om sökanden ska erbjudas att själv ombesörja delgivningen. Antar sökanden inte erbjudandet, ska ansökningen avvisas. Antar sökanden däremot erbjudandet men misslyckas han eller hon med delgivningen, förfaller ansökan (29 § tredje stycket).

Mot bakgrund av att sökanden i mål om europeiskt betalningsföreläggande som handläggs i Sverige med få undantag kommer att ha sitt hemvist i en annan medlemsstat sägs i lagrådsremissen att det i en sådan situation är olämpligt att som i den ordinarie summariska processen kräva att sökanden själv ska ombesörja delgivningen i Sverige. Därför föreslås inte någon sådan regel med påföljd att ansökningen annars avvisas.

Något krav på att sökanden själv ska ombesörja delgivningen ställer dock inte lagen om betalningsföreläggande och handräckning upp. Sökanden ska endast ges ett erbjudande att själv delge. Sökanden är givetvis fri att avstå från erbjudandet. Erbjudandet ges först när myndigheten bedömer att den uttömt sina möjligheter att få till stånd en delgivning. Lagrådet anser därför att det vore bäst förenligt med sökandens intresse att också i mål enligt förevarande lag, om denne – i de fall myndigheten misslyckats med sina delgivningsförsök – erhöll erbjudande om att själv ombesörja delgivningen framför alternativet att möjligheten att få ett verkställbart avgörande faller bort. Lagrådet vill därför ifrågasätta om inte 6 § borde formuleras om så att den också i nu aktuell del får samma innehåll som 30 § lagen om betalningsföreläggande och handräckning.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.